

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Qvae Opera Sint Facienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

Considerata autem necessitate, quæ multiplex est, sequuntur hæc questiones: Quæ opera sint faciendæ: quomodo fieri possint: quomodo placeant Deo: quæ habeant præmia: quod sit discrimen peccatorum, quæ excutiant Spiritum sanctum, & quæ non excutiant.

QVÆ OPERA SINT
FACIENDA.

Vult Deus & fidem & opera regi suo verbo. Ideo tenet hæc norma de bonis operibus, interioribus & exterioribus, quæ istis præceptis Dei continentur, quæ ad nos pertinent, sicut Ecclesiasticus dicitur: In præceptis meis ambulate. Et hæc opera interiora & exteriora sunt cultus Dei, cum sunt in fide, & referuntur ad hanc finem, ut Deus hac obedientia celebretur.

Dicitur est supra, Externam obedientiam seu disciplinam præstare posse non renatos: ut honeste viuit Cicero, & bene meretur de toto genere humano laboribus gubernationis: Sed mens plena est dubitationum de providentia, nec novit, nec alloquitur verum Deum in uocatione, nec novit promissiones, & semper dubitat, an exultatur, præsertim in calamitatibus: in quibus etiam Deo irascitur, & gemit iniuste se affligi, cum fuerit civis honestus, & vilis Republicæ. Tales tenebræ in mente sunt magna peccata, quæ ratio sine luce divina non satis iudicare potest.

Oportet igitur in renatis etiam internam obedientiam inchoari, veram Dei agnitionem, timorem Dei, dolorem in peccatis, fiduciam misericordiam propter filium Dei promissam, satisfactionem, spem, dilectionem, lætitiâ in Deo, & alias virtutes, quæ oportet eas referre ad debitum finem, scilicet ut Deo præstentur obedientia. Hi veri cultus non possunt præstari sine luce Evangelii, & sine fide: quos adversarij, qui videri volunt eximij præcones bonorum operum, nec intelligunt, nec flagitant, cum omittunt doctrinam de fide, quæ est fiducia misericordiam, acquiescens in filio Dei, quæ est præcipuum opus & summus cultus Dei.

De operibus non mandatis à Deo infra dicemus. Et regula tenenda est Matthæi 23. Frustra colunt me mandatis hominum. Sæpe autem in Ecclesiis accidit, ut maiori cura serventur humani ritus, quam præcepta Dei: imo ut autoritas Pharisæorum & iniustarum traditionum anteceditur mandatis divinis, ut multis sæculis, propter iniuriam & impietatem legem de cœlibatu præceptum Dei de vera castitate, horribiliter violatum est. Considerandum est igitur discrimen legis, de quo supra infra dicemus.